

[Enggaard.]

sammenhæng med vore skatteregler, er der alligevel en faktisk betydning i det, som gør, at vi ofte tager det ind i vore skattedrøftelser. Jeg vil gerne spørge finansministeren, hvilke realiteter der ligger bag disse forlydender. I venstre kan vi kun opmuntre regeringen til at gå videre med planerne, og jeg ser dem gerne drøftet også i sammenhæng med de foreliggende skatteforslag for at give en bedre, bred bedømmelse af hele spørgsmålet.

Det forslag, som regeringen har lagt på bordet om at hæve skatteløftet med i denne omgang $1\frac{3}{4}$ pct., kan venstre ikke være tilhænger af. Vi tror, at realiteten med dette forslag er, at man hermed har sprængt skatteløftet. De indkomster, som ligger lige under skatteløftet, vil nu kunne rammes hårdere uden at være helt så højt beskattede som de allerhøjeste indkomster. Vi er altså her tilbage i den diskussion, som blev ført også i skattefradragsrettens tid om den nøje sammenhæng imellem de allerhøjeste beskattedes niveau og niveauet for dem, som ligger i de derunder liggende indkomstgrupper. Det er efter vores mening ikke rigtigt på denne måde at sætte loftet i bevægelse opad. Næste år, hvor finansministeren får nye problemer, finder man vel andre bestanddele at holde udenfor. Begge de to foreslåede bestanddele er jo desuden tænkt forhøjet næste år, sådan at de $1\frac{3}{4}$ pct.s forhøjelse i år efter planerne vel bliver 3 pct. næste år af samme årsag. Og så er vi nået derhen, at $66\frac{2}{3}$ pct. allerede vil være $69\frac{2}{3}$ pct. Det er det, jeg mener med, at loftet er sat i bevægelse opad og reelt er at betragte som sprængt.

Vi beklager, hvis loftet reelt ikke er mere. Vi tror, der stadig er brug for en spærre — og en spærre, som skal respekteres. Vi tror også, at det reelt har betydning for udskrivningen af skatten for andre indkomstgrupper end dem, der i første omgang nyder godt af et loft. Vi tror, at budgetministre nu og i fremtiden har så store vanskeligheder ved at komme igennem med de nødvendige bespa-

relser — erfaringen viser det jo — at vi har brug for et loft.

Derimod ser vi ikke noget problem i, at det teknisk betonedede forslag om, at personfradragene i fremtiden reguleres efter det nye pristal, gennemføres. Det er efter vor mening en teknisk ændring.

Det, vi kalder giftskatter i den almindelige skattediskussion, altså afgifterne på tobak, spiritus og benzin, er jo traditionelle. Det er vægtafgiften vel også. Men jeg synes, der er det nye i denne situation, at det er ikke en krise, som gør en omgående handling nødvendig. Derfor behøver forslagene ikke nogen hastebehandling, men de kan og må ses i sammenhæng med de andre forslag, hele den finansielle situation, spareplanerne og deting, jeg før har været inde på i min tale.

Vi mener imidlertid, at ikke mindst den foreslåede afgift på benzin og forhøjelsen af vægtafgiften vil komme til at hvile tungt på erhvervene som en omkostning, der løber videre over i priserne over en bred front. Den samlede belastning er ca. 500 mill. kr. om året, og det er ikke realistisk at tro, at pristallet ikke får en vis påvirkning direkte og navnlig indirekte.

Jeg har med interesse set, at socialistisk folkeparti tilsvarende skulle være bekymret af samme grunde, og det er unægtelig, hvis det er rigtigt, en interessant oplysning, men det vil vi jo erfare senere i debatten og i udvalgsarbejdet, hvordan det forholder sig her.

Venstre vil vende sig imod disse afgifter på transporten. For omnibusområdet gælder der desuden det specielle, at mange af landets bilruter i dag er i store økonomiske vanskeligheder. Den kollektive trafik må efter vores mening ikke forringes ved en ny skatts virkninger. Der er efter venstres mening nok snarere brug for, at man reducerer eller afskaffer vægtafgiften for busserne, for at man ikke mindst i landets tyndt befolkede egne, men såmænd også i de københavnske omegnskommuner, fortsat kan have en betjening af kollektiv trafik uden en statslig